

כניסה ברגל ימין

מיזם מיוחד הפועל בהצלחה בענף אבחון ומיון הוא המיון המוקדם, המיועד לאסירים שקיבלו אישור מבית המשפט לדחיית מאסרם ■ היתרונות לארגון הם חיסכון בזמן ובכוח-אדם והפחתת הלחץ על בתי המעצר, ואילו האסיר זוכה בשיבוץ מושכל לבית סוהר המתאים לאישיותו ולרקעו

מאת: עין יה גבע

בטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל שהתקיים במתחם רמלה, חוותה כלאי טליה חדר רגע מרגש. היא צפתה באסיר מ. עולה על הבמה, נוטל את המיקרופון וקורא דברים במסגרת תפקידו בטקס. זה קרה חודשים ספורים לאחר התייצבותו של מ. במשרדי אבחון ומיון, במסגרת בקשתו למיון מוקדם. חדר, רכזת ועדות המיון למאסרים נדחים, טיפלה גם במיון המוקדם של מ., כאשר אחד המדדים המרכזיים בעבודה זו הוא השיבוץ המושכל של האסיר לבית סוהר המתאים לאישיותו ולרקעו. "זה היה רגע נהדר, בו יכולתי לראות את תוצאות העבודה שלנו. ראיתי מולי אדם, שלמרות הקושי האדיר והמצב הקשה אליו נקלע בגין מעשיו, מפיך את המרב מהמסגרת אליה שובץ. ראיתי איש, שבהירות רבה אני יכולה לומר - מרוצה ממצבו. זה המאסר הראשון שלו והוא שובץ למסגרת של אסירי עבודה, לתחום החינוך, בו עסק גם בחייו האזרחיים. אפשרנו לו להמשיך בתחום המקצועי שלו בבית הסוהר, ובאופן כזה, להעסיק את עצמו וגם לתרום רבות לאסירים אחרים". אחרי הטקס, היא מספרת, לא התאפקה וניגשה אליו. "שאלתי אותו איך הוא מרגיש, והוא הודה לי על תהליך המיון והשיבוץ, ואמר שזה הדבר הטוב ביותר שיכול היה לאחל לעצמו, כאסיר".

החלטה גורלית

המיון המוקדם הוא מיזם מיוחד בענף אבחון ומיון שבמחלקת האסיר, המיועד לאסירים שקיבלו אישור מבית המשפט לדחיית מאסרם (ידוע גם כ"עכוב ביצוע" או "מאסר נדחה"). האישור ניתן עקב סיבות אישיות שונות, ועל בסיס

המיון המוקדם עוסקים בבניית תהליך קליטה מושכל, שיאפשר הפחתה והפגה של מצבים בעייתיים, כמו התנגדויות, חרדה, אי-ודאות ומצוקה, מתח ולחץ של האסיר לקראת קליטתו, ובה בעת - יצירת בסיס של אמון במסגרת שב"ס. המטרה העיקרית היא לאפשר לאסירים שזכו באמון בית המשפט, תקופת התארגנות לקראת הכניסה לבית הסוהר וודאות גבוהה יותר לגבי תקופת מאסרם. אסירים שקיבלו "מאסר נדחה" נהנים ממילא מפרק זמן נוסף בחיים האזרחיים, כך שהמיון המוקדם 'מנצל', למעשה, את הזמן הזה לאבחון ולמיון על-פי מדדים שונים, כדי לשבץ את האסיר במקום המתאים לו. התוצאה: ביום הראשון למאסרו מתייצב האסיר עצמו, ללא ליווי, בבית הסוהר בו ירצה את תקופת מאסרו.

חדר: "אנחנו מתבססים על מדדים להערכת המסוכנות של האסיר, הקובעים את התאמתו למסגרת המיון המוקדם: אישור השופט למיון מוקדם, הערכתו שהאסיר אינו מסוכן לציבור והכרה כי אפשר לסמוך עליו שיגיע לוועדה. כל אלה מעידים שרמת המסוכנות שלו נמוכה ושיש לו משמעת ורצון לציית לכללים. ברור שאסירי עולם, למשל, לא יכולים להתקבל למסגרת המיון המוקדם".

זכות חד-פעמית

טרם הקמת היחידה למיון מוקדם היה אסיר כזה מתייצב במזכירות בית המשפט. לאחר מכן היה מועבר על ידי אנשי יחידת 'נחשון' לבית מעצר, שם עבר תהליכי קליטה, אבחון ומיון במשך שבוע ימים. לעתים תהליך היה מורכב יותר. למשל, אדם שנשפט למאסר בבית משפט לתעבורה, נקלט בשלב ראשון בתאי המעצר בבית המשפט, ורק

אמון השופט בהתייצבותם של המועמדים למאסר על פי דין, בתאריך שנקבע להם. האפשרות למיון מוקדם פתוחה בפני אסירים פליליים, כאלה אשר תאריך התייצבותם לריצוי מאסרם הוא סופי ואין בקשה לערעור בעניינם או עיכוב נוסף. חשוב לציין כי בכל חודש מתקבלים ל"מאסר נדחה" בשב"ס כ-100 אסירים שפוטם, מתוך 650 אסירים פליליים שנדונו למאסר.

הרעיון והיוזמה למיון המוקדם הם של נציב שב"ס, רב-גונדר בני קניאק, ומטרת התהליך ליצור מסגרת קליטה מהירה, מיוחדת, למאסרים נדחים. הדרגם על פיו נבנה תהליך זה בשב"ס, מספרת חדר, הוא תהליך הקליטה המוקדמת בצה"ל, המאפשר לחייל לקראת גיוסו לדעת באיזו מסגרת או באיזה תפקיד יוצב. הדרגם הצה"לי עבר כמובן התאמה למסגרת שב"ס.

יצירת בסיס של אמון

כך, שנתיים מאז הוקמה היחידה, הפך המיון המוקדם לחלק משמעותי בעבודת ענף אבחון ומיון בשירותו בתי הסוהר. למעשה, כאן נקבעת ההחלטה הגורלית מבחינת האסיר ומשפחתו - לאיזה בית סוהר יישלח וביאזה אזור בארץ ירצה את תקופת מאסרו.

ענף אבחון ומיון מורכב מאנשי מקצוע מיומנים, גורמי טיפול בהכשרתם, בעלי ניסיון של שנים בעבודה בשטח. בראש הענף עומד סג"ד ד"ר יהושע וייס, פסיכולוג קליני. כלאי טליה חדר, עובדת סוציאלית בהכשרתה העומדת לפני סיום לימודי משפטים, עוסקת בריכוז ובמיון החומר המשפטי, כולל בקשות עורכי דין למיון מוקדם בעבור לקוחותיהם. השיקולים שעמדו מאחורי הקמתה של יחידת

"האסיר מכניס את עצמו לכלא"

"תהליך המיון המוקדם אורך זמן קצר, אבל השפעתו היא משמעותית וחשובה לתהליך הקליטה של האסיר בבית הסוהר. הדבר היפה אולי בתהליך, שמגיע אזרח (שהוא שפוט אמנם אבל עדיין אין לנו סמכות עליו) ופוגש באנשי שב"ס, אך לא במסגרת בית הסוהר. כאן מתחיל דו-שיח בין הארגון לבין מי שעומד להיכנס בין כתליו, שעניינו איזו מסגרת ניתן להתאים לו, שתהיה הטובה ביותר בעבורו". דברים אלה אומר לנו ראש היחידה למיון מוקדם, סג"ד ד"ר יהושע וייס, המתאר את פעילות היחידה מזווית מבטו: "העובדה שהאיש שפוט אך עדיין אינו אסיר היא המיוחדת והקובעת את רוח התהליך ואווירתו, כמו גם, לא אחת, את תוצאותיו החיוביות. עצם ההגעה למיון מוקדם כבר מחייבת את השפוט לאחריות ולמשמעת. הוא חייב, למשל, להגיע בזמן לוועדת המיון, חייב לעבור את כל ה'תחנות', להמתין בסבלנות בין אחת לשנייה וגולת הכותרת - להתייצב בעצמו ביום המיועד בבית הסוהר. שפוט שנוטל אחריות ועם כל הכאב והקושי מכניס את עצמו

סג"ד ד"ר יהושע וייס

לכלא - מצהיר כלפי עצמו והסביבה על נכונות לקבל את הכללים שמציבה מסגרת שב"ס". יתרון משמעותי ומרכיב חשוב בתהליך המיון המוקדם הוא, לדעת ד"ר וייס, המרכיב של ההשלמה. "שפוט כזה מצהיר, למעשה, שהוא השלים עם המצב. מכאן יש כבר בסיס למשמעת בבית הסוהר, ואסיר כזה כבר ידורג אוטומטית בדרגת סיכון נמוכה. עוד מרכיב משמעותי בתהליך הוא ההשפעה של אסיר כזה על סביבתו בכלא, כמי שלקח אחריות על עצמו ועל מעשיו". אפשר לומר שהמיון המוקדם הוא סוג של היוזן חוזר, ההופך את המגע של האסיר עם בית הסוהר למשהו פחות רע, פחות דוחה ופחות קשה. אבל, לא פעם מתברר, לדברי ד"ר וייס, כי מי שמתסיס את האסיר היא דווקא המשפחה. "לא מזמן הגיעו למיון המוקדם נער בן 18 והוריו. האב היה שוטר והתברר שדווקא הוא מלא חרדות, בעיקר מפגיעה בבנו בכלא. החלטתי להכניס לשיחה את כל המשפחה בהרכב מלא. הם היו במצב של עוינות קשה כלפי המערכת, מלאי חרדות וזעם. הייתי צריך להוציא את הנער, שהיה אגב חרד הרבה פחות, להרגיע את ההורים ולתת להם הרגשה שיש כוונה לקלוט את הנער באופן החיובי והבונה ביותר. בסופו של דבר החזרתי את הנער לחדר, והוועדה הצליחה לעשות את עבודתה אתו על הצד הטוב ביותר". אל הוועדה מגיעים גם מקרים ידועים, של בכירים במשק ואישים אחרים, שהתקשורת מוצאת בהם עניין ציבורי. "הגיע לוועדה גבר צעיר שמשפטו עורר עניין ציבורי והיה קשור בתחושות של אפליה, שהתסיסו אותו שלם בארץ. כשראיתי את הגבר הצעיר הזה, חשתי בעיונות רבה ובסגירות מצדו, לצד חוצפה לא מעטה. לדגע חשתי שאנחנו נכנסים למערבולת שעלולה לזלוג החוצה ולהתסיס שנית את השטח. הוצאתי אותו החוצה וביקשתי מאביו, שליווה אותו, להיכנס. שיתפתי אותו בתחושותיי, והדגשתי שכולנו נפסיד אם הוא ימשיך בהתנהגותו הבוטה. קראתי לבן להיכנס והשארתי אותם לבדם. ידעתי שהאב מאוד מעוניין להרגיע את הרוחות ולשתף פעולה. כאשר שתי אל החדר, חלה תפנית משמעותית באווירה ובשיחה. הבן נרגע וניתן היה לשוחח עמו, הוא היה פחות תוקפני, והתוצאה: הכניסה שלו לכלא הייתה חיובית ורגועה, ללא רעש תקשורתי".

משם הועבר לבית המעצר. לעתים התברר שבכית המעצר קיימת בעיה של מקום או שגורמי הרישום - שאינם ממינים - צריכים להעבירו לצורך מיון לבית מעצר נוסף. לכן, רק משם הוא היה מועבר סופית לבית סוהר לריצוי עונשו. "אפשר לשער, למשל, מה היה עובר אותו איש חינוך, לו היה צריך לעבור תהליכי מיון וקליטה רגילים, ולשהות שבוע ימים בבית מעצר. זו חוויה שיכולה להיות הרסנית לגביו", מטעימה חדר.

המיון המוקדם חוסך אפוא מהאסיר תהליך ארוך ומסורבל, כולל ליווי של יחידת 'נחשון' בכל מעבר לכל בית מעצר. הארגון יוצא נשכר מהמיון המוקדם בחיסכון של זמן וכוח-אדם ובהפחתת הלחץ על בתי המעצר. יש לציין, עם זאת, מאחר שהמיון המוקדם מיועד רק למי שנבקע תאריך סופי להתייצבותו, קובעים כללי שב"ס שבמקרה של ערעור או עיכוב נוסף - ייאלץ המועמד לעבור תהליכי קליטה, מיון ואבחון רגילים, כולל ליוויים. כלומר, הזכות למיון מוקדם היא חד-פעמית. על פי הנתונים, מיולי 2008 עברו את המיון המוקדם כ-450 אסירים, מתוכם התייצבו בבתי הסוהר 378 אסירים. היתר נאלצו לעבור מיון מחדש בבית המעצר.

תפירת 'חליפה' שב"סית

תהליך המיון מורכב מכמה "תחנות" שעובר האסיר ביום שלם, במהלכו הוא נפגש עם חברי ועדת המיון. אלה כוללות רישום של החומר המשפטי, פקודת המאסר וגזר-הדין, ופגישות עם קצין מודיעין, עובד סוציאלי ורופא. במידת הצורך, האסיר יכול להיפגש גם עם רופא נרקולוג (המתמחה בגמילה מסמים), פסיכיאטר ואפילו עם רב היחידה. המידע וחוות-הדעת מתהליך המיון מגיעים לקצין המיון, יו"ר הוועדה. על בסיס חוות-הדעת נערך אבחון משולב, כדי ליצור בסיס מידע על האסיר ולקבוע מהם צרכיו, מהי רמת הסיכון שלו ובאילו דרכים בהתנהלות היומיומית שלו ניתן לצמצם סיכונים. "צמצום סיכונים הוא נקודה משמעותית באבחון, המשליכה גם על התאמת בית סוהר וטיפול הולם במסגרת בית הסוהר. אנחנו פתוחים להאזין לבקשות אסירים, אבל ההחלטות שלנו הן מקצועיות ומתקבלות גם על פי צורכי המערכת", מדגישה חדר.

חשיבות האבחון והמיון היא קריטית, לדברי חדר, וחשובה מאוד להשתלבותו ולהסתגלותו של האסיר בבית הסוהר. "מנסיוננו, תוצאות האבחון והמיון משליכות גם על סיכויי האסיר להשתלב חזרה בחברה בעתיד. התפיסה הכללית של תהליכי האבחון והמיון תומכת בתהליכי שינוי, ומטרתה להפחית מצבים של מסוכנות ופשיעה בבית הסוהר, ומאוחר יותר - בקהילה. ההתמקדות היא בתפירת ה'חליפה' השב"סית' ההולמת ביותר בעבור האסיר".

"אווירה פחות מלחיצה"

היחידה למיון מוקדם ממוקמת בשלושה מבנים טרומיים חדשים שהוצבו במתחם רמלה. מבחינת

המגיעה אליה וגורמת לה להתרגשות, ממחישה היבט זה. אסיר שעבר מיון מוקדם וסיים לרצות ארבעה חודשי מאסר, התקשר כדי לספר לה שאביו צריך להיכנס למאסר, והוא מבקש לבדוק האם ניתן לקלוט גם אותו במסגרת המיון המוקדם. המסורת של "מאב לבן" מקבלת ביחידת המיון המוקדם הקשרים ומשמעויות לא שגרתיים, בלשון המעטה. אבל כאן, הגישה היא טיפולית מיסודה והקבלה היא שלמה ומקצועית, תוך שמירה הדוקה, כמובן, על גבולות. חדר מבטיחה לאותו אסיר לבדוק מה ניתן לעשות.

המועמדים, אלה כמובן תנאים נוחים להפליא. "האווירה נינוחה", מתארת חדר, "פחות מלחיצה, בתנאים של שלוה יחסית ובנוחיות. לא תמצאו כאן את החוויה הקשה של בתי המעצר, הכוללת טריקת דלתות, אסירים שמתובכים ותחושה של מתח ואי-ודאות. חשוב לציין שתהליכי מיון מוקדם נעשים לפי צורך גם במתחמי שב"ס בצפון הארץ או בדרום, במתכונת מצומצמת יותר".

במהלך הראיון עימה, חדר מדגישה במיוחד את ההיבט האנושי-אישי של היחס לאסיר ולתהליך ההסתגלות שלו למצבו החדש. שיחת טלפון

עו"ד: 'אנחנו מברכים על יוזמת שב"ס'

פעילות היחידה למיון מוקדם בשב"ס הביאה, לדברי עו"ד רותם טובול, לשיפור ניכר בשני מישורים: אין יותר נדידה של עורכי הדין עם תיקי לקוחותיהם בין בתי מעצר, ממקום למקום, ובהתאם - ירדה משמעותית כמות התלונות של אסירים.

במסגרת תפקידה כסגנית, דואגת עו"ד טובול לאסירים גם לאחר מתן גזר-הדין, ומלווה אותם לאורך התהליך עד לשחרור מבית הסוהר. לדבריה, יש לברך על הקמת המיון המוקדם, ששם קץ למצב מורכב ולא פעם קשה ביותר, הן של הלקוחות והן של עורכי-דינם. "בבתי המעצר לא היו ביקורי משפחות, למשל, ולא תמיד הספיק האסיר להצטייד באישורים רפואיים, מה שאילץ אותנו ואת בני המשפחה להתרוצץ הלך ושוב בין בתי המעצר כדי שיוכר הצורך שלו לקבל טיפול רפואי. כמו כן, לא תמיד קיבל האסיר בית סוהר מתאים. לדוגמה, משפחה שומרת שבת של אסיר, ביקשה כי בית הסוהר יהיה קרוב ככל האפשר למקום מגוריה, או במקרה של אסיר חולה - קרוב לבית חולים מסוים, שם הוא נצרך לטיפול רפואי. במקרים כאלה, היינו צריכים להגיש בקשה להעברה, זאת לאחר שהאסיר כבר שהה בכמה בתי מעצר ולאחר שנקלט בבית סוהר. היות שאסיר יכול לבקש העברה רק לאחר שלושה חודשים, המשמעות היתה שהוא ישב שלושה חודשים בכלא שאינו מתאים לצרכיו. ההעברה היתה שוב כרוכה בוועדות. זה היה טרטור לשני הצדדים, לאסיר ולעורך-דינו. בפירוש סבל, שכלל אינספור התכתבויות. הליך ארוך ומייגע."

היום, לדברי עו"ד טובול, יש הקלה רבה בעצם העובדה שהאסיר מתייצב מוקדם עם כל המסמכים, כולל מכתב מעורך-דינו, המנמק מדוע עליו להיות משובץ בבית סוהר מסוים. "עתה נמנעות לא מעט טעויות שהיו מנת חלקנו בעבר, והאסיר לא רק יודע מראש היכן ירצה את מאסרו, אלא בעיקר יודע שזה בית הסוהר המתאים לו. יתר על כן, כאשר אסיר נקרא לוועדה למיון מוקדם ויכול לפרוש בפניה את בקשותיו ולדבר על מצבו - הוא חש שמקשיבים לו ומבינים ללבו."

בשלב הוועדה, האסיר גם לומד על זכויותיו בעת המאסר. "אסיר חולה, למשל, שומע כבר בוועדה מהן זכויותיו, ומגיע לבית הסוהר המתאים עם התיק הרפואי המאושר על ידי הוועדה. הוועדה אף קשובה לאסירים ומאפשרת ליישם שאיפות ורצונות - או למשל ללמוד להשתתף בהליך טיפולי (לאסירים אלימים, לאסירים בגין עבירות מין וכדומה). לא בכל בית סוהר יש אפשרות להעניק טיפול מסוג זה, ולכן חשובה כל כך ההתאמה."

האסירים שמציעים להם מיון מוקדם מגיעים, לדבריה, בחפץ לב. "כבר בחודש הראשון בבית הכלא אנו מתרשמים משילובם המהיר. אנחנו בהחלט מברכים על יוזמת שב"ס, המקלה עלינו כעורכי-דין ומאפשרת לאסיר לחוש שזכויותיו מכובדות. אנחנו מקבלים מהאסירים משוב חיובי והכרת תודה על תהליך המיון המוקדם."

את תהליך הפחתת החרדות, המקבל ביטוי במסגרת המיון המוקדם, ממחישה חדר בסיפור הבא: "היה שוטר שהגיע אלינו ועבר מיון מוקדם, אבל המשיך להתקשר אלינו ללא הרף. רמת החרדה שלו היתה גבוהה מהממוצע. לא הייתי שקטה וביום בו היה אמור להתייצב בבית הסוהר,

כלאי טוליה חדר

ביקשתי שיתקשר כדי לוודא שהוא בדרך. הוא עשה זאת, הודה על היחס והליווי שלנו וסיפר שהתייצב בזמן ואפילו רבע שעה מוקדם יותר. זה היה תענוג לראות איך הוא קיבל והפנים בסופו של דבר את המאסר המצפה לו, ואפילו חש מחויבות לתהליך שעבר. אנשים כאלה מרגשים אותנו."

חברי הוועדה בודקים, בין היתר, את המוטיבציה והרצון של המועמד לעבוד. "חלק נכבד מהמועמדים למיון המוקדם טוען שהוא מעוניין להעביר את המאסר בעבודה. אלה נבחנים אצלנו בזכוכית מגדלת, בהיבט של שימוש בסמים, למשל. אם מגיע, לדוגמה, מועמד הטוען שהוא שרברב ומציג מסמכים המאשרים את משלח-ידו, נפתחת כאן אפשרות לשבח אותו כ'אסיר עבודה'. זה מעמד המחייב רקע נורמטיבי, מוטיבציה ונכונות לעבוד."

בין המועמדים אפשר למצוא מגוון שלא היה מבייש משרד להשמת כוח-אדם, כמו רואי-חשבון, עורכי-דין, מורים וכמובן, בכירים במשק. "רק הבוקר עסקתי במיון שמונה מועמדים, ארבעה מהם בעלי רקע נורמטיבי, כולל אקדמאים, כאלה שנשפטו על עבירות של צווארון לבן, תעבורה, נהיגה ברשלנות ועבירות מין. אנחנו משתדלים להתחשב בצרכים של האסיר מול צורכי שב"ס - מין 'מאזן אימה' שכזה. אנחנו מביאים בחשבון את האפיונים של בתי הסוהר השונים, ובודקים מהי המסגרת ההולמת בעבור אותו אדם. בסך הכול, כולם יוצאים נשכרים מהגישה הזו - לאסיר יש תעסוקה הולמת והוא נוטה פחות למחשבות

הסנגוריה הציבורית ומשרתת ישראל (ראה מסגרת - שיחה עם עו"ד רותם טובול). בסיום השנה הראשונה לפעילות היחידה, ובעקבות המסקנות החיוביות והמשוב על הצלחת הדגם, גם להערכת כל הגורמים החיצוניים - עוסקים כיום בענף האבחון בהאצת התהליך, על מנת להגיע לכמה שיותר מיונים למאסרים נדחים. לשם כך, מתוכננים בקרוב מפגשים עם מזכירות בתי המשפט ברחבי הארץ, לשכת עורכי הדין והסנגוריה הציבורית. "אנחנו בתהליך של 'שיווק' הדגם והרחבתו מול הגורמים השותפים", מחייכת חדר.

לסיכום, חדר מציינת בגאווה כי למרות התחלה שנראתה אי-ודאית ואפילו עצלה מעט, מציפים כיום עורכי הדין את בתי המשפט בבקשות למיון מוקדם בעבור לקוחותיהם. הוועדה שהתכנסה בתדירות של פעם בשבועיים, כבר מתכנסת פעם בשבוע. "התהליך החדש זוכה לאמון ולהערכה רבה מצד עורכי-הדין, ואנחנו מקבלים משוב חם וחיובי על הפעילות כולה. יותר ויותר שופטים מודעים לתהליך ומאפשרים מאסרים נדחים. אפשר בהחלט לומר שיש לנו ביקוש עצום." 🍀

דיכאונות, פעיל וחש מוערך יותר, ואנחנו מרוויחים שקט והתנהגות חיובית בבית הסוהר."

משווקים את הדגם

כדי שהטיפול בכל אסיר יצליח וימוצו כל היתרונות שבתהליך המיון המוקדם, בנתה היחידה מערך התארגנות אדמיניסטרטיבית לפני כל ועדה, כולל שיחות תיאום עם עורכי הדין של האסירים, שליחת זימונים לוועדה ומתן שירות טלפוני גם לאסירים עצמם. חדר מדברת על תקופה של הסתגלות ויצירת שיתוף פעולה של כל אנשי המקצוע בשב"ס ומחוצה לו, עם חברי הוועדה. "בעבודתנו, אנחנו נאלצים לשלוף אנשי מקצוע - עובד סוציאלי, רופא או קצין מודיעין - מעבודתם היומיומית בשטח, מתוך בתי המעצר, על פי מועדי הוועדה. זה לא פשוט, והצוותים המקצועיים ראוים להערכה רבה על ההיענות, הגמישות והמקצועיות שלהם, למען הצלחת עבודת המיון."

כפיתוח דגם העבודה של היחידה ויישומו, מספרת חדר, יש חשיבות רבה לשותפי הדרך של שב"ס: הנהלת בתי המשפט, פרקליטות המדינה,